

nedlægge Indsigelse imod. Det ærede Medlem mindede om, at Amtskommissionernes Formænd paa et Møde havde givet Tilslutning til dette Lovforslag, og det takker jeg det ærede Medlem for, det glemte jeg selv at anføre i min Forelæggelsestale; men det ærede Medlem tilføjede, at det lagde han ikke saa megen Vægt paa, for alle disse Amtskommissionsformænd skulde nu paa Omvalg og stod foran en ny Udnævnelse af Ministeren, og det kunde maaske nok paavirke den Stilling, de indtog overfor Lovforslaget. Det forekommer mig, at en saadan Udtalelse ikke er helt tiltalende. Det forekommer mig ikke rigtigt, at det ærede Medlem her sigter Formændene for Amtskommissionerne for i mindste Maade at lade deres Stilling til dette Lovforslag paavirke af, at de tilfældigvis til 1. Maj skulde have deres Bestilling fornyet.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa en Omtale af den uheldige Stilling, Udstykningsforeningerne adskillige Steder i Landet var kommet i, og brugte dér Udtryk, som jeg ogsaa mener at maatte gøre Indsigelse imod. Det ærede Medlem anvendte Udtryk, der kunde bibringe os Tilhørere den Opfattelse, at den Misère, som Udstykningsforeningerne var kommet i, havde Loven af 6. Maj 1921 direkte Skyld i, og at det var Statens Ansvar, naar Udstykningsforeningerne nu var stillet saa daarligt, som de var. Jeg vil nedlægge en bestemt Indsigelse derimod. Staten, hvad enten man tænker paa Ministeriet eller paa Rigsdagen, har ikke haft mindste Indflydelse paa de Dispositioner, Udstykningsforeningerne har truffet, og jeg mener, at det i al Almindelighed vil være farligt at lægge Ansvaret for Følgerne af de Dispositioner, de har truffet, over paa Myndigheder, der ikke har haft nogen som helst Indflydelse. De, der træffer Afgørelsen, maa ogsaa tage Ansvaret for de Afgørelser, de træffer. Vi har vedtaget Loven af 6. Maj 1921 for at gøre det muligt, at dette Udstykningsarbejde paa ny kunde komme til at virke. Adskillige Udstykningsforeninger har arbejdet paa en saadan Maade, at de, selv om det har været vanskelige Forhold — det er det selvsagt under nedadgaende Konjunkturer —, har skilt sig af med de Hovedparceller, som ikke egnede sig til Udstykning, og har undladt at foretage nogen Spekulation med disse Hovedparceller; andre Udstykningsforeninger har ment, at Tidspunktet var egnet til at drive Spekulationshandel med disse Hovedparceller, og de har ligesom alle andre Spekulanter i Øjeblikket maattet tage deres Tab. Men jeg vil saa bestemt, som jeg kan, fra-

lægge Statsmyndigheden ethvert Ansvar for saadanne Spekulationers Resultat, hvad enten de er foretaget af Udstykningsforeningerne eller af private. Det vilde føre meget langt ud, hvis man gav efter for en saadan Betragtning, og jeg for mit Vedkommende ønsker straks at afvise det.

Det ærede Medlem anvendte det Udtryk, at man havde lovet disse Udstykningsforeninger noget, man ikke havde holdt. Nej, der er holdt alt, hvad der er lovet. Der er af Rigsdagen bevilget 12 Mill. Kr. til Udstykning efter visse bestemte Regler og til Fordeling mellem dem, der af Amtskommissionerne skønnes at være bedst kvalificeret. I enhver Henseende er holdt, hvad der er vedtaget. Hvad disse Udstykningsforeninger har villet lægge ind i disse Love, det kan hverken jeg eller Rigsdagen tage Ansvaret for, det maa de virkelig selv tage Ansvaret for, de maa læse Loven og se, hvad der er vedtaget, og saa indrette deres Handlinger derefter. Der er ikke herfra ved de vedtagne Love givet noget som helst Løfte om, at Udstykningsforeningerne kunde foretage sig, hvad de vilde, købe ligesaa mange store Gaarde, de vilde, og til hvilke som helst Priser, og sælge lige saa mange Parceller, de ønskede, og Staten skulde saa staa med et hvilket som helst Beløb til at skyde til, for at disse Brug kunde faa de Laan, som ønskedes. Hvis en saadan Opfattelse i mindste Maade faar Anerkendelse, er vi ude paa det fuldkomment uvisse, og derfor maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse derimod. Det gaar ikke an saaledes at tage alt Ansvar fra Udstykningsforeningerne og lægge det over paa Statsmyndighederne, skønt de selv har Afgørelsen af de Dispositioner, de vil træffe.

Det ærede Medlem ønskede en Undersøgelse af Udstykningsforeningernes Forhold. Jeg skal indrømme, at for saa vidt Udstykningsforeningerne er solvente, og dette gennem en Undersøgelse kan paavises — jeg kan nævne, at Landbrugsministeriet har en Udstykningsforenings Forhold til Undersøgelse i Øjeblikket —, kan de ekstraordinære Forhold maaske berettigede til, at Spørgsmaalet om midlertidige mindre Laan til saadanne solvente Udstykningsforeninger bliver taget op til Overvejelse. Jeg skal ikke have noget imod det, uden at jeg dog paa nogen Maade ønsker at afgive noget som helst Løfte. Jeg maa derimod mene, at hvis en Udstykningsforening har været ledet saaledes, at den ikke længere kan betragtes som solvent, gaar det ikke an, at Staten overtager det hele og dækker det Tab, som er fremkommet paa denne Maade,